

sker at sige derom, er, at jeg ønsker at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om der ikke under den Forstaaelse, som der i det hele er opnaaet mellem ham og den Side, som han repræsenterer, og den ærede Kultusminister angaaende alle Spørgsmaal paa Odense Katedralskole nær, ogsaa skulde være opnaaet nogen som helst Indrømmelse paa det provisoriske Omraade. Jeg finder mig saa meget mere foranlediget dertil, som det dog vilde være mærkeligt, om den ærede ledende Side i Udvalget samtidigt med, at den bevilger saa store Beløb til Kirker og til kirkelige Djemed, ikke skulde have opnaaet den lille Indrømmelse hos den ærede Kultusminister, at han ikke tager de 10,000 Kr., som han plejer at tage til utilstrækkelig lønede Præsteembeder mod Folketingets Bevilling. Har den ærede ledende Side i Udvalget ikke gjort noget for at sikre os imod, at denne lille provisoriske Post gaar igen? Og de 2,400 Kr. til Uddannelse af Vinterlærere ved den forhenværende Skole i Staby — skulle vi ogsaa se dem gaa igen? Hvis jeg ikke har forstaaet den ærede Kultusminister fejl, saa erkender han selv, at der ikke er Marjag til at uddanne Vinterlærere længer i Staby, men at, hvis der skulde uddannes nogen der, var det Vinterlærere. Jeg ved ikke, om jeg tager fejl i den Henseende. Den ærede Minister vil berigtige mig, hvis jeg har opfattet ham forkert. Men naar dette er Tilfældet, forbavser det mig i høj Grad, at den ærede Minister dog her ved 3dje Behandling paa ny genoptager det Forslag derom, som er forkastet ved 2den Behandling. Hvis der ikke er Marjag til at uddanne Vinterlærere i Staby, men derimod Lærere der eller andetsteds, vilde dog intet have været naturligare, end naar den ærede Minister havde stillet et andet Forslag og aldrig var kommen mere med sit gamle provisoriske Forslag. Hvad er Meningen med, at et saadant opstilles, hvis dette er Tilfældet? Jeg skal ikke dvæle nærmere ved de øvrige provisoriske Spørgsmaal: den dramatiske Elevskole 5,000 Kr. og de 87,000 Kr. til Jødselsstiftelsen, skønt den sidste Bevilling vokser Aar for Aar; uagtet Folketinget regelmæssig udstemmer den, saa tager den ærede Minister den dog og tager stadig mere og mere. Men, hvad jeg ønsker at fremhæve, er, at naar det ærede Udvalg i det hele har opnaaet en saa glimrende Forstaaelse med den ærede Minister, er det høist paafaldende, at den ærede Minister nu her ved 3dje Behandling gentager netop disse saakaldte „provisoriske“ Forslag og derved antyder, at det er hans Hensigt at tage de samme Beløb provisorisk i Aar eller i næste

Finansaar som hidtil, og det vilde dog have ligget nær, om det ærede Flertal havde bidraget til at forstaaene os derfor.

Formanden (Høgsbro): Jeg skal derefter udsætte Mødet til Kl. 8 i Aften.

Mødet udsat Kl. 5.20'.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Korsgaard: Værede Medlemmer, som have set Endringsforslagslisten for det Affsnits Vedkommende, vi nu have under Forhandling, ville maaste have lagt Mærke til, at der ikke paa alle Punkter er fuld Samstemning mellem de Flertal og Mindretal, som ellers pleje at følge hinanden. Jeg er i det Tilfælde, at jeg paa adskillige Punkter ikke har kunnet følge fuldt ud med det Mindretal, som jeg ellers tilhører, og jeg har derved faaet for nogle Forslags Vedkommende en Særstilling, som jeg tror at burde sige et Par Ord om. Der er først Bevillingerne til Kirkerne. Jeg kan om dette Punkt fatte mig kort efter den indgaaende Behandling, som den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem fra Ruds Bedby (Tauber), i Formiddagsmødet gav denne Sag. I Princippet er jeg enig med ham i, at det for Folketinget er en ganske egen Sag at gaa til en meget betydelig Forøgelse af Kirkerne og Oprettelse af ny Præsteembeder, saa længe Kirkebestyrelsen er i den absolutistiske Forsatning, hvori den faktisk er for Tiden. Jeg erkender, at den Forpligtelse, som Staten har efter Grundloven til at støtte Folketirken, ikke alene begrænser sig til de Kirker og de Embeder, som fandtes paa den Tid, da man gav Grundloven. Jeg erkender, at Grundlovens Forpligtelser strække sig videre og navnlig ogsaa til de Egne, som paa Grundlovens Tid vare meget fattig udstyrede med kirkelig Medhjælp. Men medens jeg saaledes i Almindelighed vil være beredvillig til at give min Stemme til, at saadanne Egne blive passende for-